

PROJEKTOWANIE WSZĘDZIE

ART FOR BUSINESS AND SOCIETY

Od maja do sierpnia 2018 roku Wydział Wzornictwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie będzie obchodził 40-lecie powstania. Na program obchodów tego jubileuszu składa się szereg wydarzeń: trzy wystawy oraz konferencja międzynarodowa. W ramach jubileuszu przewidziane jest także opracowanie wydawnictw: monografii i katalogów wystaw.

Założycielami wydziału byli projektanci i artyści tej miary jak Jerzy Sołtan (asystent Le Corbusiera), Lech Tomaszewski, Jacek Sempoliński, Andrzej J. Wróblewski. Dla publiczności zapewne zaskoczeniem będzie jak innowacyjne projekty powstawały w historii powojennej Polski i powstają aktualnie w kręgu projektantów związanych z Akademią Sztuk Pięknych w Warszawie, w jak dużym stopniu Ci projektanci i artyści tworzyli i tworzą nasze codzienne otoczenie. Przygotowywane wystawy i wydawnictwa zaprezentują setki najważniejszych realizacji projektowych pracowników i absolwentów Wydziału. Dzisiaj Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie jest największą uczelnią artystyczną w kraju. Kształcą na dziewięciu wydziałach artystów i projektantów, których twórczość jest znana w kraju i za granicą. Pracownicy i absolwenci Wydziału Wzornictwa od lat projektują i wdrażają projekty dla przemysłu, współpracują z producentami i rzemieślnikami, tworzą samodzielne studia projektowe, powołują do życia własne marki produktowe, projektują przestrzeń miejską, wnętrza budynków publicznych. Wydział bierze udział w dziesiątkach działań współpracując z instytucjami społecznymi, władzami dzielnic, zakładami przemysłowymi i instytucjami kultury, współtworząc przestrzeń dla działań tożsamościowych miasta. Projektanci wykształceni na tym wydziale od momentu powstania uczelni dają ogromny i znakomity wkład w budowę kraju, zarówno w obszarze kultury materialnej jak i w budowaniu wizerunku Polski.

Wydział Wzornictwa w międzynarodowym rankingu wydziałów projektowych Red Dot Design w 2013 roku zajął 13 miejsce na półkuli północnej. Jego pracownicy i absolwenci realizują projekty na całym świecie; dla przemysłu, dla instytucji państwowych, dla ważnych przestrzeni miejskich.

dr Magdalena Kochanowska, koordynatorka projektu

WYDARZENIA:

1.

„PROJEKTOWANIE WSZĘDZIE” - wystawa

11.05-02.06.2018

Wernisaż: 11 maja (piątek), godz. 19.00

Galeria Salon Akademii

ul. Krakowskie Przedmieście 5 [wejście od ul. Traugutta], Warszawa

Godziny otwarcia:

poniedziałek – piątek, 12:00 – 18:00

soboty – 12:00 – 16.00

Noc Muzeów 19 maja, 19:00 – 24:00

www.salonakademii.asp.waw.pl

Informacje dla prasy: Katarzyna Blesznowska-Korniłowicz,

katarzyna.blesznowska@asp.waw.pl, 515 063 768

2.

„MIEJSCE ARTYSTY” - wystawa

14.05-10.06.2018

Wernisaż: 14 maja (poniedziałek), godz. 18.00

Kordegarda. Galeria Narodowego Centrum Kultury

ul. Krakowskie Przedmieście 15/17, Warszawa

Godziny otwarcia

wtorek – niedziela – 11:00 – 19:00

poniedziałek – zamknięte

www.kordegarda.org

Informacje dla prasy: dr Anna Rudek-Śmiechowska,

arudeksmiechowska@nck.pl, (22) 210 01 88

3.

„PRZESTRZEŃ NIEWYSŁOWIONA.

Jerzy Sołtan – Lech Tomaszewski – Andrzej Jan Wróblewski” - wystawa

22.05-8.08.2018

Wernisaż: 21 maja (poniedziałek), godz. 19.00

Zachęta – Narodowa Galeria Sztuki

pl. Małachowskiego 3, Warszawa

Godziny otwarcia

wtorek – niedziela, godz. 12.00 – 20.00

kasa biletowa czynna do godziny 19.30

www.zacheta.art.pl

Informacje dla prasy: Olga Gawerska, rzecznik@zacheta.art.pl, 603 510 112

4.

FAIR DESIGN 2018 | NADMIAR

II Międzynarodowa Konferencja Teorii i Krytyki Designu

Daty konferencji: 18-19.05.2018

Miejsce: Gmach Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie,

Wybrzeże Kościuszkowskie 37/39, Warszawa

Rada Programowa: prof. Bruce Brown, prof. Michał Stefanowski,

dr Magda Kochanowska, dr Józef Mrozek, dr Katarzyna Kasia, dr Monika Murawska

Więcej informacji i rejestracja www.fair-design.pl

Informacje dla prasy: dr Magda Kochanowska, magda.kochanowska@asp.waw.pl,

695 326 867

PROJEKTOWANIE WSZĘDZIE

Wystawa Wydziału Wzornictwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie

Galeria Salon Akademii
Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie
Krakowskie Przedmieście 5 (wejście od ul. Traugutta)

Wystawa zorganizowana z okazji 40-lecia Wydziału Wzornictwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie ukazuje dorobek projektowy pedagogów i absolwentów od powstania Wydziału Wzornictwa do dziś. Ekspozycja obejmuje blisko czterdzieści projektów, wśród których znajdują się zarówno wyroby przemysłowe, jak również grafika użytkowa, strony internetowe, aplikacje i realizacje w przestrzeni miejskiej. Kuratorki wyselekcjonowały niemal wyłącznie wdrożone prace absolwentów lub pedagogów związanych z uczelnią. Kilka prototypów z lat 50. i 60. stanowi wyjątek. Powstały w czasach, gdy rodziła się idea Wydziału i zawodu, i bez nich trudno byłoby zrozumieć późniejsze dokonania. Widzowie zobaczą obiekty z lat 1954–2017, w tym kilka zaliczanych do klasyki polskiego dizajnu, takie jak Syrena Sport projektu Cezarego Nawrota, znak CPN autorstwa Ryszarda Bojara, odbiornik telewizyjny *Vela* Włodzimierza Pańkova. Będzie można też obejrzyć prace młodszych projektantów, odnoszących międzynarodowe sukcesy, np. projekt fotela *Tulli* Tomka Rygalika, lokomotywa *Gama* dla Pesy Bydgoszcz autorstwa Bartosza Piotrowskiego czy system wodny Ergo Line Katarzyny Borkowskiej i Tomasza Pydo dla Cellfastu. Szczególnie liczną grupę stanowią projekty z ostatnich kilku lat. Dizajnerzy związani z warszawskim Wydziałem z każdym rokiem aktywniej uczestniczą w rozwijaniu produktów, współpracując z polskimi producentami, jak i działają na rynkach międzynarodowych. Wystawa, choć ukazuje wyłącznie prace powstałe w kręgu warszawskiej ASP, jest również obrazem polskiego powojennego projektowania.

Kuratorki: Czesława Frejlich, Magda Kochanowska
Sekretarz: Stefan Bieńkowski
Aranżacja: Maria Górka, Daniel Zieliński
Projekt graficzny: Artur Frankowski
Produkcja: Iga Chmielecka, Kamila Fethke

MIEJSCE ARTYSTY

Kordegarda. Galeria Narodowego Centrum Kultury
Krakowskie Przedmieście 15/17, Warszawa

Wystawa odbywająca się w *Kordegardzie. Galerii Narodowego Centrum Kultury* została zorganizowana w ramach obchodów 40-lecia Wydziału Wzornictwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Pokazuje prace artystów: malarzy i rzeźbiarzy, którzy związali się z Wydziałem przez swoją działalność pedagogiczną. Problemowo ekspozycja odnosi się do „miejsca artysty”, nie tylko w kontekście uczelni, wydziału, ale w kontekście sztuk wizualnych, sztuki, edukacji artystycznej.

Wydział Wzornictwa warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych powstał w 1977 roku na bazie prowadzonych przez Jerzego Sołtana Zakładów Artystyczno-Badawczych. Zakłady były miejscem, w którym artyści współpracowali ściśle z projektantami przy każdym projekcie, a rzeźbiarz czy malarz pełnił w nich równie ważną rolę jak inżynier. Późniejszy program dydaktyczny Wydziału współkształtowany przez Jacka Sempolińskiego nadał malarstwu i rzeźbie bardziej autonomiczną rolę, podkreślając jej dopełniający charakter wobec nauczanych na Wydziale zagadnień projektowych. Tytułowe „miejsce artysty”, pojawiające się w koncepcji ekspozycji w *Kordegardzie. Galerii Narodowego Centrum Kultury*, odnosi się do często powracającego pytania o rolę sztuk wizualnych w dydaktyce

projektowej: znaczenia warsztatu artystycznego w edukacji przyszłych projektantów czy roli, jaką sztuka może pełnić w takim środowisku.

Poprzez obrazy, rzeźby, instalacje i filmy zgromadzone na wystawie przybliżamy twórczość artystów związanych z Wydziałem dziś i w przeszłości. W ich pracach przejawiają się różne postawy twórcze i zainteresowania, wspólne pozostaje jedno miejsce ich działalności.

Na wystawie w *Kordegardzie. Galerii Narodowego Centrum Kultury* prezentujemy artystów: Andrzej Bieńkowski, Mikołaj Chylak, Jan Dziędziora, Wiktor Gutt, Krystian Jarnuszkiewicz, Cezary Koczwarski, Łukasz Korolkiewicz, Grzegorz Kowalski, Paweł Kowalewski, Jarosław Kozakiewicz, Jerzy Mizera, Włodzimierz Pawlak, Agnieszka Rożnowska-Jasiewicz, Marek Sarełło, Jacek Sempoliński, Ewa Maria Śmigielska.

Kuratorka: Aleksandra Kędziorek

Organizatorzy: Narodowe Centrum Kultury, Wydział Wzornictwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie

Współpraca ze strony Narodowego Centrum Kultury: dr Anna Rudek-Śmiechowska

Aranżacja i koordynacja wystawy: Maciej Stefański

PRZESTRZEŃ NIEWYSŁOWIONA

Jerzy Sołtan - Lech Tomaszewski - Andrzej Jan Wróblewski

Zachęta —Narodowa Galeria Sztuki

pl. Małachowskiego 3, Warszawa

Wystawa prezentuje sylwetki artystów związanych z Wydziałem Wzornictwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Jerzy Sołtan, Lech Tomaszewski i Andrzej J. Wróblewski mieli kluczowe znaczenie dla formującego się na przełomie lat 50. i 60. zawodu projektanta form przemysłowych. Pokazujemy wybrane prace twórców zgromadzone wokół trzech przenikających się pól ich zainteresowań i aktywności: sztuki, przestrzeni (architektury) i projektowania. Nie zawsze dające się ostro wyznaczyć granice tych dziedzin oraz szerokie zainteresowania artystów sięgające morfologii formy, a także matematyki, nauk przyrodniczych, psychologii, filozofii czy semantyki stanowią o charakterze i bogactwie ich dorobku. Jednocześnie budowały one składowe języka artystycznego charakterystycznego dla kluczowego środowiska tworzącego około odwilżową nowoczesność, rozumianą jako możliwość reagowania na dynamikę zmian, postęp i innowacje.

Wykorzystany w tytule wystawy Corbusierowski termin *l'espace indicible* opisuje nowoczesną przestrzeń sztuki, rozszerzając i redefiniując pojęcie architektury. Określenie to przywołuje ważną dla środowiska projektantów warszawskiej ASP postać Le Corbusiera i kumuluje potencjalne, intuicyjne — niewysłowione — możliwości, jakie niesie ze sobą działalność twórcza aktywizująca użytkowników architektury.

Ekspozycję otwiera sala SZTUKI z rysunkami Jerzego Sołtana wykonanymi w obozie w Murnau oraz serią prac ukazującą jego fascynację wielkimi klasykami dwudziestowiecznej awangardy. Obok nich znajdują się dzieła Lecha Tomaszewskiego zainspirowane światem matematyki oraz fotograficzne studia form naturalnych Andrzeja J. Wróblewskiego. Prace te, często widziane jako margines zainteresowań projektantów, w istocie pozwalają najlepiej wejrzeć w tradycję, zainteresowania i osobowość twórczą bohaterów ekspozycji.

W sali PRZESTRZENI eksponujemy modernistyczne projekty architektoniczne, m:in: zespół sportowy Warszawianka (1956–1964), Pawilon Polski w Brukseli (1956), projekt rozbudowy Zachęty (1958), projekt kościoła w Sochaczewie (1958), konkursowy projekt pomnika w Auschwitz-Birkenau (1958). Wszystkie prace — obiekty publiczne o bardzo zróżnicowanej funkcji — wprowadzały innowacyjne rozwiązania architektoniczne i konstrukcyjne, a także nowoczesne podejście do roli

i społecznych zadań architektury rozumianej znacznie szerzej niż budownictwo. Ponadto prezentują jeszcze jedną kluczową dla tego środowiska ideę — integracji — przeciwstawiającą się wąskim specjalizacjom, które prowadzą do izolacji i odejścia od naturalnej potrzeby poznawania i eksperymentowania, wymiany myśli i idei.

Ostatnia przestrzeń wystawy kieruje się ku WZORNICTWU. Spotykają się tu trzy bliskie artystom „systemy” projektowania: Corbusierowski *Modulor* narysowany przez Jerzego Sołtana, wizualny wykład z *Morfologii formy* inspirowany teoriami topologicznymi oraz fragment wystawy *Zmienność widzenia natury w sztuce* ujawniający zainteresowania formami naturalnymi i światem przyrody jako uniwersalnymi wzorcami dla projektanta. Pojedyncze przykłady projektów trzech pionierów polskiego nowoczesnego dizajnu ujawniają potencjał środowiska warszawskich projektantów u progu formowania się osobnego wydziału warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych, którego czterdziestolecie obchodzimy w tym roku.

Jerzy Sołtan (1913–2005) — architekt, krytyk architektury, propagator modernizmu, współpracownik i wielbiciel Le Corbusiera, animator prac Zakładów Artystyczno-Badawczych, dydaktyk, prekursor nauczania designu na warszawskiej ASP.

Lech Tomaszewski (1926–1982) — konstruktor, architekt, działacz społeczny, dydaktyk, teoretyk sztuki, artysta, wizjoner łączący nauki ścisłe z projektowaniem i sztuką, działacz na rzecz rozwoju wzornictwa przemysłowego, jeden z inicjatorów powołania Wydziału Wzornictwa.

Andrzej Jan Wróblewski (ur. 1934) — rzeźbiarz, projektant, absolwent i dydaktyk warszawskiej ASP, główny animator powołania Wydziału Wzornictwa, wieloletni dziekan i rektor warszawskiej ASP, uznany teoretyk i praktyk wzornictwa, aktywny uczestnik działań na rzecz rozwoju wzornictwa przemysłowego.

kuratorki: Jolanta Gola i Agnieszka Szewczyk

współpraca ze strony ze strony Zachęty: Anna Muszyńska

projekt ekspozycji: Towarzystwo Projektowe: Jerzy Porębski, Grzegorz Niwiński

27 maja, godz. 12.15 - oprowadzanie kuratorskie Agnieszki Szewczyk po wystawie „Przestrzeń niewysłowiona. Jerzy Sołtan — Lech Tomaszewski — Andrzej Jan Wróblewski”

FAIR DESIGN 2018

Design wobec wyzwań współczesności konferencja Wydziału Wzornictwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie

II MIĘDZYNARODOWA KONFERENCJA TEORII I KRYTYKI DESIGNU **FAIR DESIGN 2018 | DESIGN WOBEC WYZWAŃ WSPÓŁCZESNOŚCI: NADMIAR**

aula główna gmachu Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie,
ul. Wybrzeże Kościuszkowskie 37/39

W dniach 18-19 maja Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie organizuje konferencję FAIR DESIGN – drugą z planowanego na kolejne lata cyklu, dotyczącego wyzwań, przed którymi stoi współczesny świat i design. Najbliższa edycja poświęcona będzie zagadnieniu NADMIARU.

Odkąd człowiek opanował Ziemię skala jego oddziaływania na otoczenie stale się zwiększa. Nieustannie rośnie liczba ludzi (co 8 lat jest nas o 1 mld więcej). Rozwojowi miast towarzyszy rozrastanie się slumsów, jest coraz więcej budynków, samochodów, przedmiotów codziennego użytku, usług, coraz więcej innowacji technologicznych, zaś w sferze wirtualnej krąży coraz więcej danych. Jest też coraz więcej głodu, biedy i śmieci. Projektanci są widzami, ale i aktorami (a może nawet reżyserami i scenografami) tego przedstawienia. Różne dyscypliny projektowe przenikają do wszystkich zakątków aktywności człowieka - od projektowania przestrzeni publicznej, środków transportu, przez projektowanie aplikacji mobilnych, usług bankowych czy doświadczeń. Nigdy wcześniej projektanci nie mieli przed sobą tak wielkich możliwości i zarazem nie dźwigali tak wielkiej odpowiedzialności.

Nadmiar jest hasłem, które przewrotnie opisuje kondycję współczesnego człowieka. Pomimo przesyty, jaki odczuwają mieszkańcy tzw. krajów rozwiniętych, miliardy innych są przytłoczone biedą, głodem, bezdomnością. Wprawdzie uczucia przesyty i niedosytu są subiektywne, niemniej jednak w skali społeczeństw obecność tych dwóch zjawisk pokazuje jak bardzo współczesny świat jest pozbawiony harmonii – popada w skrajności. Niestabilność ekonomiczna w warunkach globalizacji oznacza światowe oddziaływanie gospodarki nie zrównoważonej. Kryzys ekonomiczny staje się normą. Rośnie rozwarstwienie społeczne, zjawiska skrajnej nędzy i niewyobrażalnego bogactwa nabierają ostrości. Nadmiar rodzi niedobór i odwrotnie. Społeczeństwa, które zaznały głodu, mają tendencje do tego, aby dążyć do przesyty, radzą sobie z obawą przed niedoborem poprzez tworzenie sztucznego nadmiaru. Tymczasem cierpiące z powodu przesyty społeczeństwa konsumpcyjne, szukają ratunku poprzez takie strategie jak np. redukcja, re-use, selekcja, wyłączenie, slow-life, minimalizm, świadome ograniczenie konsumpcji. Konferencja FAIR DESIGN będzie forum do podjęcia dyskusji na ten temat.

Wśród prelegentów na konferencji pojawi się wielu wybitnych ekspertów, m.in. profesor Bruce Brown – profesor gościnnie na Royal College of Art w Londynie, redaktor Design Issues (MIT Journals), James Wallman – futurysta i właściciel firmy consultingowej The Future Is Here w ramach której zajmuje się doradztwem w zakresie strategii, innowacji i przyszłości, autor bestsellera „Rzeczozmęczenie”, Marcin Wicha – projektant i autor książek „Jak przestałem kochać design” i „Rzeczy, których nie wyrzuciłem”, James Woudhuysen, brytyjski dziennikarz, który pisze m.in. dla The Economist, The Guardian, autor książek dotyczących innowacyjności w nauce, przemyśle i gospodarce, Adélia Borges krytyczka designu i kuratorka z Brazylii, Edwin Bendyk - publicysta magazynu Polityka, gdzie kieruje działem nauki, prof. Bogumiła Jung – prezeska Stowarzyszenia Projektantów Form Przemysłowych, Paula Quinon, filozofka, która prowadzi badania dotyczące m.in. zastosowania Big Data w mediach społecznościowych i w serwisach randkowych.

O KONFERENCJACH FAIR DESIGN

Projekt organizacji konferencji na temat teorii i krytyki wzornictwa, jako forum do dyskusji dotyczącej kondycji współczesnego designu, jest logiczną konsekwencją programu Katedry Historii i Teorii Designu Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Celem Konferencji FAIR DESIGN jest zainicjowanie

debaty na temat zmian zachodzących we współczesnym wzornictwie oraz lepsze zrozumienie celów, metod i strategii designu, w coraz szybciej zmieniających się warunkach funkcjonowania społeczeństw. Spotkania będą okazją do wymiany poglądów między teoretykami z różnych dyscyplin oraz praktykami wzornictwa. Do udziału w konferencji zapraszane są osoby związane zarówno z wzornictwem, jak ze sztuką, filozofią, antropologią czy ekonomią, w swoich działaniach odnoszące się do szybko zmieniających się relacji w kulturze, polityce, społeczeństwie i w designie.

Organizator

Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie

Wydział Wzornictwa

Katedra Historii i Teorii Designu

PARTNERZY / WSPÓŁORGANIZATORZY

Instytut Adama Mickiewicza

Stowarzyszenie Projektantów Form Przemysłowych

Historia Wydziału Wzornictwa sięga 1954 roku, kiedy decyzją ówczesnego rektora ASP Mariana Wnuka powołano Zakłady Doświadczalne ASP (w latach 70. przemianowane na Zakłady Artystyczno-Badawcze) pod kierownictwem legendarnego architekta, współpracownika Le Corbusiera, Jerzego Sołtana. Było to multidyscyplinarne biuro projektowe, w ramach którego od drugiej połowy lat 50. działała pracownia wzornictwa przemysłowego realizująca zamówienia płynące z zakładów przemysłowych. W 1958 roku Sołtan przedstawił założenia teoretyczne, na podstawie których dwa lata później utworzono Pracownię Plastyki Form Przemysłowych funkcjonującą w ramach Wydziału Architektury Wnętrz. Pracownia się rozrastała: niebawem została przekształcona w Katedrę Projektowania Form Przemysłowych z dwiema pracowniami, by wreszcie w 1977 roku stać się zaczynem do stworzenia odrębnego Wydziału Wzornictwa Przemysłowego.

Sołtan, sam sceptycznie nastawiony do utworzenia odrębnego wydziału (był zwolennikiem rozszerzenia profilu na Wydział Architektury), w 1963 roku zaprosił do współpracy młodego rzeźbiarza, Andrzeja Jana Wróblewskiego. Sam wkrótce wyemigrował do Stanów Zjednoczonych, a jego asystent w Katedrze Projektowania stał się orędownikiem powołania nowej jednostki. Potrzebę tę Wróblewski argumentował między innymi koniecznością włączenia do programu specjalistycznych przedmiotów, takich jak modelowanie. Początkowo także Lech Tomaszewski nie był entuzjastą tego pomysłu. Ten absolwent Politechniki Warszawskiej po wyjeździe Sołtana został kierownikiem Pracowni Wzornictwa w Zakładach Doświadczalnych, a następnie dziekanem Wydziału Architektury Wnętrz.

Żeby ostatecznie powstał Wydział Wzornictwa musiały upłynąć kolejne lata, podczas których trwały prace organizacyjne oraz tworzone zręby programu. W 1974 roku podczas seminarium w kawiarni Nowy Świat przedstawiono studium pod tytułem „Tezy programowe kształcenia projektantów form przemysłowych w ASP w Warszawie”. Jego autorami byli Lech Tomaszewski, Andrzej Jan Wróblewski oraz inni pedagodzy Katedry i późniejszego Wydziału: Bogusław Woźniak, Rafał Prewysz Kwinto, Cezary Nawrot oraz Wojciech Wybieralski. Wydział Wzornictwa Przemysłowego ostatecznie powołano zarządzeniem Ministerstwa Kultury i Sztuki w czerwcu 1977 roku. Pierwszym dziekanem został doc. Wróblewski, a prodziekanem – prof. Tomaszewski.

Różnorodne obszary zainteresowań i wykształcenia „ojców założycieli” Wydziału, Sołtana, Wróblewskiego i Tomaszewskiego, zdeterminowały i nakreśliły profil nowopowstałej jednostki. Sołtan był bowiem architektem, Wróblewski – artystą, natomiast Tomaszewski specjalizował się w kwestiach technicznych i konstrukcyjnych. Program Wydziału Wzornictwa Przemysłowego od początku wpisał się w sięgające Bauhausu tradycje modernistyczne, które można streścić za pomocą bon motu Louisa Sullivana, „forma wynika z funkcji”. W latach 70., czyli w momencie powstawania Wydziału, na jego kształt mocno wpłynęły modne wówczas idee naukowego operacjonalizmu wywodzące się z Hochschule für Gestaltung z Ulm (HfG), z którą polscy projektanci utrzymywali kontakt. Była to jeszcze bardziej

purystyczna wersja funkcjonalizmu, która polegała na maksymalnym uproszczeniu formy, odrzuceniu ekspresji i dążeniu do eliminacji estetycznej stylizacji. Inspiracją szkołą z Ulm oznaczała także wprowadzenie wątku studyjnego i badawczego.

W ramach programu znalazło się też miejsce na naukę komunikacji wizualnej, za którą odpowiedzialny był Roman Duszek. W 1980 roku powstała kierowana przez malarza Jacka Sempolińskiego Katedra Kształcenia Ogólnoplastycznego zajmująca się nauką tzw. sztuk czystych, czyli malarstwa, rysunku i rzeźby. Od samego początku twórcy programu Wydziału przywiązywali ogromną wagę do ogólnego rozwoju intelektualnego studentów, których pragnęli widzieć jako intelektualistów, wrażliwych na humanistyczne, społeczne i ekonomiczne konteksty dyscypliny. W 2004 roku powstał Zakład Historii i Teorii Designu (od 2014 r. Katedra), którego kierownikiem został Józef A. Mrozek. Jednostka ta wprowadziła zajęcia, które wykraczają poza zwyczajowe kształcenie humanistyczne na uczelniach artystycznych, proponując refleksję na temat współczesności widzianej z perspektywy różnych dyscyplin. Od początku istnienia Wydziału ważne było też odejście od charakterystycznego dla ASP modelu „mistrzowskiego”, który zastąpiła nauka pracy zespołowej i wypracowywanie rozwiązań na drodze dialogu i wymiany doświadczeń między specjalistami różnych dziedzin.

Lata 80. były trudnym czasem dla Wydziału Wzornictwa. Kryzys polskiej gospodarki oznaczał zmniejszenie produkcji przemysłowej, a co za tym idzie, ograniczenie popytu na usługi projektantów. Problemy Wydziału były także związane z niespodziewaną śmiercią Lecha Tomaszewskiego (1982), rezygnacją Wróblewskiego z funkcji dziekana (1983), a także odejściem z Wydziału lub emigracją kolejnych pedagogów, łącznie z Romanem Duszkim oraz samym Wróblewskim. Przez kryzysowe lata Wydział przeprowadził Wojciech Wybieralski, który od 1985 roku, przez dwie kadencje pełnił funkcję dziekana.

Od 1985 do 1995 roku pedagodzy i studenci Wydziału brali udział w programie współpracy i wymiany zainicjowanym przez Lou Taylor, wykładowczynię historii ubioru z Politechniki (późniejszego Uniwersytetu) w Brighton. Inicjatywa ta zaowocowała wieloletnimi relacjami między uczestnikami programu, a także otwarciem się Wydziału na współpracę z uczelniami z Europy Zachodniej. Po przełamie 1989 roku możliwe stało się nawiązanie bardziej sformalizowanej współpracy w ramach programów TEMPUS I i TEMPUS II, w których uczelniom z Brighton i Warszawy partnerowały także szkoły w Budapeszcie, Paryżu i Krakowie (TEMPUS I) oraz Dublinie, Manchesterze i Krakowie (TEMPUS II).

W latach 90. funkcje dziekana pełnili Cezary Nawrot (ponownie, pierwsza jego kadencja przypadła na początek lat 80.) i Grzegorz Strzelewicz. Pod koniec lat 90. rozpoczęła się pierwsza kadencja Ksawerego Piwockiego, którego w 2004 roku zastąpił Jerzy Porębski. W 2012 roku na stanowisko dziekana wrócił Piwocki. W 2002 roku, zgodnie z Deklaracją Bolońską, Wydział Wzornictwa jako pierwszy spośród polskich wydziałów artystyczno-projektowych wprowadził dwustopniowy tok nauki z podziałem na studia licencjackie i magisterskie.

Po trudnym okresie przejściowym w latach 90., kiedy gospodarka polska podlegała gwałtownym przekształceniom, a projektanci musieli przystosować się do nowych technologii i sposobów współpracy z przedsiębiorstwami, początek nowej dekady przyniósł ogromne zainteresowanie studiami wzorniczymi. Atrakcyjność Wydziału wzmacniała coraz intensywniejsza współpraca z wielkimi światowymi firmami i wybitnymi projektantami. Studenci zaczęli wyjeżdżać na warsztaty i tworzyć projekty dla takich firm, jak Ikea, Alessi, Hansgrohe, czy Nokia. Jednocześnie zaczęły powstawać realizacje we współpracy z organizacjami pozarządowymi, władzami miasta, czy innymi instytucjami zajmującymi się działalnością niekomercyjną. W ramach tych kooperacji coraz więcej projektów tworzonych jest z myślą o przestrzeniach publicznych oraz o osobach wykluczonych: bezrobotnych, czy niepełnosprawnych.

W 2010 dziekan Jerzy Porębski otworzył na Wydziale Wzornictwa Katedrę Mody, której kierownictwo i opracowanie programu powierzył Januszowi Noniewiczowi. Katedra wyróżnia się autorskim programem nauczania, który skorelowany jest ze specyfiką globalnego rynku mody. Międzynarodowa kadra Katedry, w skład której wchodzi projektanci aktywnie działający w świecie mody, łączy nauczania projektowania ze sztuką, wprowadzając myśl krytyczną i osadzając tę dyscyplinę w społecznym kontekście.

W 2009 roku, w odpowiedzi na rozszerzenie profilu jednostki, a także przemiany wewnątrz samej dyscypliny, zmieniono nazwę z Wydziału Wzornictwa Przemysłowego na Wydział Wzornictwa.

Organizatorzy:

Partnerzy:

Patroni medialni:

Patronat honorowy Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego /
Honorary patronage of the Minister of Science and Higher Education